

บทความที่ ๑ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

โดย chatchai nokdee วันที่ 28 กรกฎาคม 2557 ที่มา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

<https://www.thaihealth.or.th/Content/25193-ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น.html>

วัยรุ่นไทยสมัยนี้นิยมใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คเพื่อการติดต่อที่รวดเร็วและเนื่องจากความเร็วในการสื่อสารและความยากลำบากในการพิมพ์ตัวอักษรทำให้วัยรุ่นทำให้คำเหล่านั้นสั้นลงจนกลายเป็นภาษาวิบัติ

ภาษาวิบัติ เป็นคำเรียกของการใช้ภาษาไทยที่เปลี่ยนแปลงไป และไม่ตรงกับกับหลักภาษาในด้านการสะกดคำคำว่า 'ภาษาวิบัติ' ใช้เรียกรวมถึงการเขียนที่สะกดผิดบ่อย รวมถึงการใช้คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่สะกดแปลกไปจากเดิม คำว่า "วิบัติ" มาจากภาษาบาลี หมายถึง พิษานธิบาย หรือความเคลื่อนไหวทำให้เสียหาย

ในประเทศไทย มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาเด็กไทยขาดการศึกษารวมถึงปัญหาภาษาวิบัติทำให้ เด็กไทยไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะที่เดียวกันได้มีการใช้คำว่าภาษาอุบัติแทนที่ภาษาวิบัติที่มีความหมายในเชิงลบ โดยภาษาอุบัติหมายถึงภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ ตอบสนองวัฒนธรรมย่อย เช่นเดียวกับภาษาเฉพาะวงการที่เป็นศัพท์สแลง

ทั้งนี้ การเปิดใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาคำที่ควรใช้ให้ถูกต้องอาจเป็นทางเลือกที่ดี[ต้องการอ้างอิง] ทางบัณฑิตยสถานได้กำหนดคำที่ใช้อย่างเป็นทางการหรืออยู่ในรูปแบบมาตรฐาน หากใช้ผิดอาจกลายเป็นคำวิบัติได้[ต้องการอ้างอิง] ซึ่งคำวิบัติไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงของภาษาแต่อย่างใด[ต้องการอ้างอิง] เป็นเพียงการใช้ภาษาให้แตกต่างจากปกติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรืออาจใช้จากรุ่นสู่รุ่นไปจนกว่าคำวิบัตินั้นจะหายไปจากสังคมนั้น ๆ

นิธิ เอียวศรีวงศ์ ว่า ภาษาวิบัติเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผู้ใหญ่ในสังคมไม่ชอบ แม้ภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ผู้ใหญ่ไม่ชอบให้ภาษาเปลี่ยน การให้เหตุผลว่าภาษาไทยไม่ควรเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นภาษาของชาติที่มีความศักดิ์สิทธิ์ นิธิเห็นว่าเป็นเหตุผลแบบไสยศาสตร์ ไม่ค่อยน่าฟัง นิธิยังเห็นว่า ปัญหาของภาษาไทยในปัจจุบันคือ การใช้ภาษาไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ไวยากรณ์ การใช้ศัพท์หรือการเรียบเรียง เป็นต้น และการไม่ศึกษาภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปนี้เองที่จะเป็นเหตุให้เกิด "ภาษาวิบัติ"

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ช่วงที่มีผู้สร้างภาพยนตร์ไปตั้งเป็นชื่อ หอแก้วแตกแหวกซิมิ กาญจนา นาคสกุล ราชบัณฑิตยสถาน ศิลปิน สาขาวิชาภาษาไทย ระบุ คำว่า "ซิมิ" หากเป็นการใช้ภายในกลุ่มก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเป็นการล้อกันเล่นซึ่งเป็นปกติของภาษา และจะเลือนหายไปตามกาลเวลา แต่การนำไม่ใช้เชิงสาธารณะดังที่ไปตั้งเป็นชื่อภาพยนตร์ ถือว่าไม่เหมาะสมนัก เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 กนกวลี ชูชัยยะ เลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน กล่าวว่า สถานการณ์ภาษาไทยในปัจจุบันยังไม่ถึงขั้นวิกฤต และวัยรุ่นใช้ภาษาแช็ตเฉพาะบนอินเทอร์เน็ต และสื่อสารภายในวัยรุ่นเท่านั้น ยังไม่พบนำมาใช้ในการเขียนหรือการทำงานแต่อย่างใด

บทความที่ ๒ ภาษากับวัยรุ่น

แหล่งอ้างอิง : www.conserv-Thai

ปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีการสื่อสารเกิดขึ้นอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์จึงทำให้เกิดค่านิยมแปลกๆใหม่ๆเกิดขึ้นตลอดเวลาซึ่งส่งผลกระทบต่อเยาวชนไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่นไทยในปัจจุบันที่ได้รับค่านิยมที่ผิดๆต่อการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย นั่นก็คือการใช้ภาษาไทยอย่างผิดๆโดยไม่คำนึงถึงปัญหาต่างๆที่จะส่งผลกระทบต่อตามมา ซึ่งเยาวชนในสมัยนี้มีความคิดที่ว่าการใช้คำภาษาไทยในแบบที่ผิดๆนั้นเป็นเรื่องที่เท่ เก๋ ดุติ ทันสมัย และหากไม่ใช้คำที่ผิดๆก็จะถูกมองว่าเชย ล้าสมัย ตกกระส้านอก แต่เยาวชนเหล่านี้ลืมมองไปว่ากว่าที่เราจะมีภาษาไทยไว้ใช้ในปัจจุบันนี้นั้นยากลำบากแค่ไหน

ประเทศไทยของเรานั้นมีภาษาที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย เราควรภาคภูมิใจในความเป็นเอกราช และภาษาของเราเอง แต่ก็มีเยาวชนในบางส่วนไม่เห็นคุณค่าของคำในภาษาไทย ซึ่งจะนิยมใช้คำในภาษาไทยแบบที่ผิดๆทำให้คำในภาษาไทยเริ่มวิบัติลง ซึ่งเห็นได้จากการสื่อสารกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งอุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ โดยผ่านทางกรรพิมพ์ ภาษาวิบัติหรือภาษาอุบัตินั้นก็คือภาษาที่เรียกคำในภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งการเขียนที่สะกดผิดบ่อย คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่สะกดให้แปลกแตกต่างไปจากเดิม

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สื่อถึงวัฒนธรรมที่แสดงถึงความสำคัญของชาติ ทำให้ภาษาเปรียบได้เสมือนกับการเป็นรั้วของชาติ ดังคำกล่าวที่ว่าถ้าชนชาติใดสามารถรักษาภาษาของตนไว้ได้ดี ให้ความบริสุทธิ์ ก็จะได้ขึ้นชื่อว่ารักษาชาติ การที่เรานั้นได้เกิดเป็นคนไทยนับเป็นโชคดีมากที่มีภาษาเป็นของตนเอง นอกจากนี้ยังมีสระ พยัญชนะที่ถือว่าเป็นอักษรประจำชาติ ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ให้เราได้ใช้มาจนปัจจุบัน เราควรภูมิใจที่มีภาษาใช้มากกว่า ๗๐๐ ปี

ปัญหาการใช้คำในภาษาไทยเกิดขึ้นมาเป็นระยะยาวนานหลายสิบปี แต่ในปัจจุบันปัญหานี้ยังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีปัจจัยที่สำคัญก็คือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เราพบเห็นการใช้คำในภาษาไทยที่ผิดๆจนเกิดความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่มีการใช้ภาษาวิบัติกันอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่มีใช้กันเฉพาะกลุ่มซึ่งโดยส่วนมากจะไม่มีไวยากรณ์เป็นส่วนประกอบของภาษาที่ใช้

สื่อเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่อยู่กับเด็กและเยาวชนตลอดเวลา ดังนั้นสื่อควรตระหนักว่าตนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆของวัยรุ่น รวมทั้งการภาษา ในปัจจุบันสื่อมักมีการใช้คำที่แปลกใหม่เพื่อเป็นการสร้างสีสันของข่าวและดึงดูดให้ผู้ชมผู้ฟังมาสนใจข่าวของตน ดังนั้นเมื่อมีการมีการสื่อสารควรจะใช้วิจารณ์ญาณและภาษาไทยให้ถูกต้องเราจะเห็นได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะภาษาไทยนั้น นอกจากเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแล้ว ยังเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเป็นระยะเวลาหลายร้อยปี ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับวัยรุ่นไทยที่เป็นอนาคตของประเทศที่จะเป็นตัวช่วยสืบสาน รักษาภาษาไทยที่บรรพบุรุษของเราสร้างไว้ให้คงอยู่กับชาติบ้านเมืองสืบไป

บทความที่ ๓ 14ปีที่โดนถาม “คำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่ๆจากวัยรุ่น ทำให้ภาษาวิบัติหรือไม่ ?

ที่มา นิตยา กาญจนวรรณ. จากมติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 11 - 17 สิงหาคม 2560

วันภาษาไทยแห่งชาติได้เวียนมาบรรจบครบรอบอีก ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๐ ทุกครั้งสื่อก็จะต้องตามสัมภาษณ์ครูภาษาไทยว่ารู้สึกอย่างไรบ้างกับคำใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในภาษา โดยคาดหวังไว้ก่อนว่าครูภาษาไทยจะต้องตำหนิสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ด้วยคำถามชี้หน้าว่า “คำที่เกิดขึ้นใหม่ๆ นี้ทำให้ภาษาวิบัติไหม” โดยเฉพาะคำที่ได้กรุ๊ปใหม่สร้างขึ้น ผู้เขียนคอลัมน์ “มองไทยใหม่” ก็เคยมีคนมาสัมภาษณ์ และได้บันทึกไว้เล่าสู่กันฟังในคอลัมน์ นี้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงปีนี้ก็นับได้เป็นปีที่ ๑๔ แล้ว ด้วยคำถามและความคาดหวังเหมือนเดิม ปีนี้กระทรวงวัฒนธรรมร่วมกับสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็น เยาวชนและประชาชน ในหัวข้อ “วันภาษาไทยแห่งชาติ” จากกลุ่มตัวอย่าง ๓,๓๐๖ คน ทั่วประเทศ โดยผลสำรวจพบว่า คำศัพท์ที่วัยรุ่นกำลังนิยมใช้ในปัจจุบันมีลำดับดังนี้ ร้อยละ ๓๙.๔๔ ลำไย หมายถึง “รำคาญ” ร้อยละ ๓๖.๘๖ ตะมุตะมิ หมายถึง “น่ารักน่าเอ็นดู” ร้อยละ ๓๖.๒๓ นก หมายถึง “อ่อยเขาแต่เขาไม่เอา” ร้อยละ ๓๔.๖๗ จุงเบย หมายถึง “น่ารักแสดงความแสบแสบ” ร้อยละ ๓๔ เท/โดนเท หมายถึง “โดนทิ้ง” ร้อยละ ๓๓.๖๑ อีอู หมายถึง “เสียงหัวเราะ” ร้อยละ ๓๓.๑๒ เปย์/สายเปย์ หมายถึง “ชอบจ่ายให้” ร้อยละ ๒๗.๒๘ เอง/ตัวเอง/ตลเอง หมายถึง “ตัวเอง” และร้อยละ ๒๖.๐๖ มั่งมี หมายถึง “น่ารัก” ในเวลาใกล้เคียงกัน รศ.ดร.ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา ก็แถลงในประเด็น การใช้ภาษาไทยกับการเมือง : การอุปถัมภ์และความแย้งย้อน ยุคประเทศไทย 4.0 หรือ Thailand 4.0 เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติเช่นเดียวกัน โดยระบุว่า “ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญในการ “สื่อสาร” สร้างอุดมการณ์ และการขับเคลื่อนเชิงนโยบายประเทศไทย 4.0 และนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่อง ซ่อนเงื่อนโยงใยไม่สิ้นสุด ผ่านการสร้าง “อุปถัมภ์” (Metaphor) ที่ไม่เป็นเพียง “ถ้อยคำเปรียบเทียบกับที่แล่นวูบ” เท่านั้น แต่ยังเต็มไปด้วยศิลปะชั้นเชิงของการประดิษฐ์ประดอยภาษา ที่เกิดจากสร้าง “ความคิดเชิงอุปถัมภ์” (Conceptual Metaphor) อันหลายหลาก ภายใต้วิถีคิด วิธีการ กระบวนการ และการปฏิบัติการทางการเมืองที่ลึกซึ้ง และแยบยล” คำที่ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างก็มีเช่น การด่าทอ โทษประทุตสาหกรรม คนดี ความปรองดองสมานฉันท์ ความสุขและการคืนความสุข ทวงคืนผืนป่า เทคโนโลยีดิจิทัล นักการเมือง/นักเลือกตั้ง ประชากร “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ยุทธศาสตร์ชาติ โรดแม็ป (Road Map) เศรษฐกิจสร้างสรรค์

ในแง่ภาษาศาสตร์ การสร้างคำทั้งในฝ่าย “เด็ก” และในฝ่าย “ผู้ใหญ่” ล้วนตั้งอยู่ในแนวคิดอันเดียวกันคือ “การสร้างคำเพื่อการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่ง” ส่วนคำใดจะประสบความสำเร็จ สามารถใช้สื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างคำหรือไม่นั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับกรยอมรับของผู้ใช้ภาษาในสังคมนั่นเอง

บางคำอาจจะหายไปจากความนิยม บางคำอาจจะติดอยู่ในภาษา เฉกเช่นที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วนานแสนนานนั่นเอง

บทความที่ ๔ ภาษาถิ่นใต้

ที่มา เพ็ญลักษณ์ ภักดีเจริญ จากกรุงเทพธุรกิจ เผยแพร่เมื่อ 26 มิ.ย. 2558

หากจะตั้งคำถามว่า อะไรทำให้ภาษาวิบัติ คงต้องทำความเข้าใจก่อนว่า ภาษาวิบัติในที่นี้หมายถึงอะไร...

นั่นก็คือ การใช้ภาษาไทยไม่ตรงกับหลักภาษา มีการใช้ตัวสะกดผิดบ่อย นอกจากนี้ยังรวมถึงการใช้คำหรือการใช้ศัพท์ใหม่แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ภาษาเป็นเรื่องของการสื่อความหมายระหว่างบุคคล และเป็นเรื่องของยุคสมัย ซึ่งภาษาไทยก็มีรากเหง้าภาษาที่ต้องใช้ให้ถูกต้อง ไม่เช่นนั้นอาจสื่อความหมายผิดเพี้ยน

นิธิ เอียวศรีวงศ์ นักประวัติศาสตร์ เคยเขียนเรื่องภาษาวิบัติ ไว้ว่า "ภาษาวิบัติเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผู้ใหญ่ในสังคมไม่ชอบ แม้ภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ผู้ใหญ่ไม่ชอบให้ภาษาเปลี่ยน และการไม่ศึกษาภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปนี้เองที่จะเป็นเหตุให้เกิดภาษาวิบัติ" ในความเห็นของอ.นิธิ มองว่า "วิวัฒนาการทางภาษา ไม่ใช่เรื่องเลวร้ายอะไร เพียงแต่มันต้องอยู่ในที่ๆควรอยู่ ใช้ให้ถูกกาลเทศะ ถ้าคำไหนไม่ดี หรือ คนไม่ยอมรับ เดี่ยวมันก็หายไปเอง" ก็เพราะ ภาษาเปลี่ยนแปลงได้ และภาษายังบอกถึงช่วงเวลาของยุคสมัย ยกตัวอย่างสมัยหนึ่ง เรียก "มะม่วง" ว่า "หมากม่วง" แต่สมัยนี้ใครพูดแบบนี้ จะดูเขยแล้ว ศัพท์วัยรุ่น มาแล้ว ก็ไปคำบางคำ สามารถบอกได้ว่า ผู้พูดอยู่ในยุคสมัยไหน

ดร.วิภาส โปธิแพทย์ ผู้อำนวยการศูนย์ภาษาและวรรณคดีไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บอกว่า ถ้าภาษาวิบัติ ก็คือ ไม่สามารถใช้สื่อสารได้ แต่ถ้าใช้คำสะกดผิดก็ต้องแก้ไข ซึ่งมีการใช้ในโซเชียลเน็ตเวิร์คเยอะมาก "โดยเฉพาะเรื่องการสะกดผิด ถ้านำมาใช้เป็นภาษาเขียนก็ไม่ถูกต้อง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ต้องทำความเข้าใจ และไม่อยากให้เยาวชนซึมซับคำที่ไม่ถูกต้อง"

"การอ่านภาษาไทยไม่ออก ใส่วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ไม่รู้จักอักษรสูง กลาง ต่ำ เขียนคำอะไรก็ได้ คนก็เอาภาษาไทยไปเล่นตลก หรือการออกเสียงควบกล้ำก็หายไป อาทิ คำว่า "ครู" ก็เป็น "คู" เวลาออกเสียงผิด เขียนก็ผิดอีก ทำให้ไม่เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้" ดร. กาญจนา กล่าว "แต่ถ้าเขียนว่า "กลาบกาล" แบบนี้วิบัติแน่ ไม่ใช่แล้ว ความหมายของภาษามีหลายกรณี "

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ภาษา เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เสมอ แต่รากของภาษาก็ควรที่จะอนุรักษ์ไว้ และมีหลายทศนะเห็นว่า ไม่ควรเอาภาษาวัยรุ่นที่พูดติดปากกันตามเวลามาพิมพ์ลงในหนังสือ หรือใส่ในทีวีที่ มีลิขสิทธิ์ หลายคนเชื่อว่า วิวัฒนาการทางภาษา ไม่ใช่เรื่องเลวร้าย เพียงแต่ใช้ให้ถูกกาลเทศะ

บทความที่ ๕ ไม่อยาก "นก" ไม่อยาก "ลำไย" อย่าใช้ภาษาวัยรุ่นปนภาษาไทยผิดกาลเทศะ!!

ที่มา โดย: MGR Online. จาก<https://mgronline.com/live/detail/960000076211>

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ปัจจุบันนี้ คำศัพท์ใหม่ๆ คำสแลงแปลกๆ เกิดขึ้นแทบทุกวัน โดยเฉพาะในโลกโซเชียล ที่คำศัพท์วัยรุ่น มักจะถูกนำมาใช้ให้เห็นกันอย่างชินตา จนพจนานุกรมบัญญัติศัพท์ที่เกิดขึ้นมาใหม่แทบไม่ทัน ยกตัวอย่างคำว่า “ลำไย” ที่ไม่ได้หมายถึงผลไม้รสชาติหวานหอมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะในปัจจุบัน คำนี้ ถูกให้ความหมายอีกอย่างว่า รำคาญ อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น “ลำไย” ยังถูกยกให้เป็นคำศัพท์ฮิตที่สุดของวัยรุ่นในขณะนี้!

หัวข้อ “ปัญหาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันและเรื่องเร่งด่วนที่ควรแก้ไขนั้น” ผลสำรวจเปิดเผยว่า การพูด คือ ปัญหาหลัก เพราะเป็นเอกลักษณ์ความเป็นไทย จึงควรมีการพูดที่ถูกต้องจะเป็นแบบอย่างที่ดี ถัดมาคือ การเขียน เนื่องจากปัจจุบันใช้คอมพิวเตอร์แทนการเขียนหนังสือมากขึ้น จึงอยากให้เห็นคนไทยได้เขียนหนังสือที่ถูกต้อง และสุดท้าย การอ่าน เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับเด็ก ทำให้รอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาระดับสติปัญญา

เพื่อหาคำตอบของการใช้ภาษาไทยที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ทีมข่าวผู้จัดการ Live ได้พูดคุยกับ “ครูลิลลี่ - กิจมาโนชญ์ โรจนทรัพย์” ครูสอนภาษาไทยชื่อดัง มาเปิดเผยมุมมองในฐานะครูด้านภาษาไทยที่เห็นการเปลี่ยนแปลงมาหลายยุคหลายสมัย โดยครูลิลลี่ได้กล่าวว่า ถ้าไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ภาษาก็จะตายไป “คำศัพท์ที่เกิดขึ้นมานั้น มันเป็นไค้ รหัส หรือสัญลักษณ์ที่เราสื่อสารกัน ถ้าผู้พูดส่งไป ผู้รับสารเข้าใจก็จบ ถ้าวันใดวันหนึ่งเขาเขียนหรือพูดไป แล้วผู้รับสารไม่เข้าใจ คำนั้นก็ตายไป อย่างนี้ถือว่าเป็นความวิวัฒนาการทางภาษา ไม่ใช่หายนะ มันก็คือสิ่งที่สะท้อนว่า คนในสังคมนี้ ยุคนี้ ปี พ.ศ.นี้ เขานิยม ชื่นชอบคำคะนองแบบนี้ ซึ่งก็มีความสุขทั้งคู่ ทั้งคนส่งสารแล้วคนรับสารสำนวนต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาเมื่อหลายสิบปีที่แล้ว มันก็สะท้อนว่าคนสมัยนั้นนึกคิดอะไร อยากจะเสนออะไร พูดอะไร ยกตัวอย่างคำว่า “จิ๊กโก๋” หรือ “จิ๊กกิ้ง” เดียวนี้เขาก็ไม่นิยมพูดแล้ว มันก็ตายไป แล้วก็มีคำว่า “แว้น” และ “สก็อย” ขึ้นมาแทนค๊ะ ที่ภาษามันไม่ตาย เพราะมันมีการสร้างสรรค์ รังสรรค์ สร้างขึ้นมาใหม่ทุกๆ วัน ไม่ต้องกลัวมันจะวิบัติหรือหายนะหรอกค๊ะ ถ้าคนที่อยู่กับภาษาและเข้าใจภาษา อย่างนี้มันถึงจะแสดงว่า ภาษามันไม่ตาย มันมีการคิดคำใหม่ๆ เสนออะไรใหม่ๆ อะไรอย่างนี้เป็นต้นค๊ะ”

ครูลิลลี่ไม่ได้มองว่าเป็นปัญหา แต่ที่เป็นปัญหาจริงๆ คือการนำภาษาไทยไปใช้แบบผิดกาลเทศะ เรื่องการพิมพ์ผิดพิมพ์ถูก หรือที่เรียกว่า “ภาษาวิบัติ” ที่มักพบเห็นในโซเชียล ยกตัวอย่างเช่น หนู เป็น นู๋ , นะคะ เป็น นะคะระ , เป็นอะไร เป็น เปงรีย , กรรม เป็น กำ ฯลฯ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ครูด้านภาษาไทยให้ความเห็นว่า เป็นเรื่องของรายบุคคลที่ต้องแก้ไข อย่ามองแบบเหมารวมว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาระดับประเทศ “พิมพ์ผิดพิมพ์ถูกมันก็อีกเรื่องหนึ่งค๊ะ มันเหมารวมทั้งประเทศไม่ได้ ต้องมองเป็นรายบุคคลว่าเขาความรู้้น้อย หรือสะเพร่า หรือไม่ใส่ใจ ต้องไปว่ากันเป็นรายบุคคล แต่การใช้คำสั้นๆ หรือสร้างคำใหม่มันไม่มีผล ถ้าเกิดว่าเขาใช้คำศัพท์หรือว่าพูดหรือเขียน ให้มันถูกที่ถูกต้อง ถูกกาลเทศะ ก็ถือว่าแยกสติเป็น รู้ว่าถ้าสั้นๆ เล่นๆ พิมพ์ผิดพิมพ์ถูก แต่พิมพ์เวลาคุยเพื่อน 2 คน อันนี้ไม่เป็นอะไรค๊ะ แต่ถ้าคุณต้องไปสอบ ไปสมัครงาน คุณต้องเขียนหรือพูดต่อหน้าคนเยอะๆ คุณต้องใช้คำให้มันถูกต้อง ตามกาลและเทศะ กาละ แปลว่า เวลา เทศะ แปลว่า สถานที่ และให้ถูกบุคคลโดยการสื่อสาร ครูก็ว่าแบบนี้มันใช้ได้”

บทความที่ ๖ “กี๊สกี๊ยปี” (ภาษาสกี๊ย): วัฒนธรรมปฏิบัติการณ์

ที่มา ขวิตรา ตันติมาลา. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ.ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (2013): มกราคม - มิถุนายน 2556

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาษาสกี๊ยในฐานะวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งในสังคมออนไลน์โดยใช้กรอบแนวคิดอัตลักษณ์และแนวคิดวัฒนธรรมย่อย เป็นมุมมองในการอธิบาย และวิเคราะห์สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของภาษาผ่านสังคมออนไลน์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การสังเกต และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งเป็นผู้ใช้ภาษาสกี๊ย และผู้ติดตามเฟซบุ๊กแฟนเพจชื่อสมาคมนิยมสกี๊ยแบบคละทศนคติ

จากการศึกษาภาษาสกี๊ยในฐานะวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งผ่านสังคมออนไลน์ โดยใช้กรอบแนวคิด อัตลักษณ์และแนวคิดวัฒนธรรมย่อย สามารถสรุปและอธิบายข้อค้นพบเบื้องต้น 2 ประเด็น ดังนี้

1. การสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มด้วยการเปลี่ยนแปลงภาษา

การสื่อสารกันในโลกออนไลน์เป็นการพูดด้วยอักษร หรือเป็นการใช้อักษรเลียนภาษาพูดอย่างแทบจะตรงไปตรงมา เป็นวัฒนธรรมมุขปาฐะที่แสดงออกในรูปอักษร การพูดด้วยการเขียน(พิมพ์) ลักษณะนี้เป็นลักษณะสากลอย่างหนึ่งของโลกออนไลน์ เช่น ความยุ่งยากที่ต้องใส่เครื่องหมายต่างๆ (diacritics) กำกับให้เป็นสระหรือวรรณยุกต์ จึงตัดเครื่องหมายเหล่านั้นออก เพื่อความคล่องแคล่วในการพิมพ์ให้เสมือนกำลังพูดอยู่ เมื่อแปลพบว่า ไม่มีคำ หยาบและไม่ทำให้ภาษาวิบัติ

2. วัฒนธรรมย่อยเป็นพลวัตทางสังคมที่ก่อให้เกิดความแตกต่างหลากหลาย

ความแตกต่างคือ ภาษาสกี๊ยเปลี่ยนแปลงตัวอักษร และอักขรวิธีในภาษาไทย โดยมีหลักการเฉพาะถ่ายทอดและสืบทอดกันเฉพาะในกลุ่ม แต่เนื่องด้วยข้อมูลข่าวสารถึงกันด้วยความรวดเร็วในสังคมออนไลน์และกระแสต่อต้านวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องในโลกออนไลน์ หรือภาษาวิบัติ ขยายวงกว้างขึ้นทำให้มีคนนอกกลุ่มให้ความสนใจวิธีการสื่อสารกันของกลุ่มสกี๊ยแต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงและเข้าใจ บางส่วนจึงต่อต้านประกอบกับภาพลักษณ์ของสาวสกี๊ย มีวิธีการใช้ชีวิตในช่วงเวลาในลักษณะห่วงแหนอิสรภาพ คึกคะนอง กล้าได้กล้าเสีย ฯลฯ ขัดแย้งกับความคาดหวังของสังคมกระแสหลักแบบกุลสตรีไทย ก็ยังทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และคนในสังคมออนไลน์บางส่วนเป็นห่วง หรืออาจไม่พึงพอใจในพฤติกรรมเหล่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของภาษา ซึ่งนักภาษาศาสตร์ เชื่อว่าเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของภาษา ภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จะมีแนวโน้มการใช้ที่ยืนยาวมากกว่าภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อย หรือไม่เปลี่ยนแปลงเลย ภาษาเปลี่ยนแปลงในลักษณะของการออกเสียง คำศัพท์ รูปแบบ และลักษณะอื่นๆ ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป ภาษาที่เปลี่ยนไปเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มคนที่ใช้ภาษาไทยสื่อและการกระจายตัวของประชากรเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงของภาษา กลุ่มเฉพาะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาของภาษา คำศัพท์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม เลือกใช้ คำศัพท์นั้นก็จจะตกรุ่น และหมดความนิยมไป เช่น คำว่า ‘จี๊บ’ ที่เคยนิยมใช้กันในหมู่วัยรุ่น และต่อมาไม่มีใครใช้คำนี้กันแล้ว มีการถกเถียงว่าภาษาวัยรุ่นไม่นับว่าเป็นภาษาไทยกันมาก แต่ก็ยังสื่อสารกันได้ ย่อมถือ

ได้ว่า ภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ไม่ว่าจากวัยรุ่น หรือนักวิชาการ ก็ยังคงเป็นภาษาไทย